

OBWIĘZOWAĆ SIĘ (10) *vb impf*

obwiężować się (7), **obwiężować się** (1), obwiężować się *a.* obwiężować się (2); obwiężować się *BierEz, SeklKat, ZapWar, KrowObr, SienLek, HistRzym, WujNT*; obwiężować się (1) *SkarŻyw.* się (6), się (4).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz -ować); a jasne.

inf obwiężować się (1). ◇ *praes 3 sg* obwiężuje się (3). ◇ *1 pl* obwiężuj(e)my się (1). ◇ *2 pl* obwiężujecie się (1). ◇ *3 pl* obwiężują się (2). ◇ *praet 3 sg m* obwiężował się (1). ◇ *3 pl m pers* obwiężowali się (1).

Sł stp s.v. obwiężować, Cn, Linde brak.

Przyjmować obowiązek, zobowiązywać się do czegoś (10) :

obwiężować się komu (2), czemu (1): SeklKat V3; Czytay iako fię ten Bonifacyufz od Papieżá ná fzcześnie wiary do Niemiec posłány zoftáiąc w Rzymie Biskupem/ kościołowi obwiężował SkarŻyw 520. Cf »przysięgą się obwiężować«.

obwiężować się ku czemu (1): [w interpretacji sensu alegorycznego opowieści] Lew to ieft rodzaj człowieczy bywa ięť/ ilekroć fie obwiężuie ku Bożemu przykazaniu HistRzym [118]v.

obwiężować się czym (4): BierEz G3; CZłowiek zdrowy á świeży/ gdy ieft świebodny/ żadnym fye zakonem niema obwiężować: áni Lekárzá áni żadnych lekarftw potrzebować SienLek 9v. Cf Zwroty.

cum inf (2): obwiezviemy się stacz kazdy s nas na pierwssem roku iako na zavithym y dacz się sandzicz ZapWar 1549 nr 2657, 1548 nr 2668.

Ze zdaniem dopełnieniowym [iż] (2): Gdi na chrcie ípanem bogiem czynym przimierze/ on fię też nam złaŃky íwey obwiezuie/ yż dla zakalu zkazonego ktori przieciele zoftał/ niechce nas potępyc. SeklKat V3; ZapWar 1548 nr 2668.

Zwroty: »przysięgą się obwiężować [komu]« (1): Nie ieft rzetz podobna áby kthory tżłowiek miał być/ ták ciężńką przyięgą obwięzan ná íwiećie/ ktorą fie wy Papieżowi obwięzuiećie. KrowObr 131v.

»ślubem się obwiężować [na co]« (1): A iż fię Apoftołowie ná tę doŃkonáłość ślubem obwięzowali/ AuguŃtyn S. świádczy. WujNT 411.

»pod zakładem obwiężować się« (1): podtem ze zakładem obwięzuyą sia then zapisz przeniescz do act ziemskich varsewskich do wtorich abo nadaley do trzecznych rokov. ZapWar 1548 nr 2668.

Szereg: »ślubować, obwiężować się« (1): [Ezop] ZmyfliwŃzy rzecz liťt nápiŃał: Iákoby Náktánáb wyznał/ Iż v Ligurgá wypożyczał. Sto tyŃsiac złotá RábŃkiego/ Aż do czáfu podobnego: Ná ktoriy ie dáć ślubuie/ Tym się liťtem obwięzuie. BierEz G3.

Synonim: obligować się.

Formacje współrdzenne cf WIĘZAĆ.

*Cf **OBOWIĘZOWAĆ SIĘ**, **OBWIĘZUJĄCY SIĘ***